

ISTORIJA SE PONAVLJA

napisao

Dr. Inž. Jovan Djurić, profesor u penziji

The University of New Mexico, Albuquerque, New Mexico, USA

Adresa: Balkanska 28, 11000 Beograd, Srbija E-mail: oliverdj@eunet.rs

Velika otkrića u nauci često se sastoje u otkrivanju istine pokopane kršem tradicionalnih predrasuda, u izlasku iz čor-sokaka u koji vodi formalno rezonovanje lišeno svake realnosti; u oslobodjenju uma zarobljenog između gvozdениh zuba dogme.

Arthur Koestler, *Somnabuli* (MacMillan, New York, 1954)

The great discoveries of science often consist ... in the uncovering of a truth buried under the rubble of traditional prejudice, in getting out of *cul-de-sacs* into which formal reasoning divorced from reality leads; in liberating the mind trapped between the iron teeth of dogma.

Arthur Koestler, *The Sleepwalkers* (MacMillan, New York, 1954)

Često se čuje izreka da se istorija ponavlja, i da narod, koji ne zna da uzme pouku iz istorije, osuđen je da je doživi sa svim nemilim posledicama, jer, kako se takodje često kaže, istoriju pišu vetrovi. Meni se čini da istorija nikada nikoga nije poučila bilo čemu, i da je čovečanstvo osuđeno da doživljava istoriju nepredvidljivu kao i vetrovi.

Medjutim, ono što se događa u nauci u toku poslednjih skoro šezdeset (60) godina, izgleda po svemu da je ponavljanje istorije nauke. Naime, svako dete uči u osnovnoj školi da je Kopernikanska (Mikolaj Kopernik 1473-1543) revolucija u nauci bila krvavo sprečavana čak i spaljivanjem na lomači – setite se Giordana Bruna (1548-1600) spaljenog 1600 godine i Galileja (Galileo Galilei 1564-1642) - svakog onog koji prihvata heliocentrični sistem na suprot geocentričnom sistemu, jer Aristotel i njegovi slepi sledbenici zvani Peripatetičari, uključujući inkvizitore katoličke crkve, učili su narod da je Zemlja centar sveta na kojoj je bog stvorio čoveka i da se navodno sve okreće oko Zemlje. Istinu heliocentričnog sistema posmatrao je , otkrio je i opisao *de facto* Aristarhos sa ostrva Samosa u Egejskom moru čitavih 18 vekova pre Kopernika u trećem veku pre nove ere, t.j. pre Hrista, sledeći hipotezu Pitagore o heliocentričnom sistemu u petom veku pre Hrista..

Kopernikanska revolucija u nauci je u suštini sa čisto naučne, odnosno čisto matematičke tačke gledišta, samo pomeraj koordinatnog početka koordinatnog sistema posmatranja kretanja planeta iz centra Zemlje (geocentrični sistem) u centar Sunca, t.j. heliocentrični sistem. Naravno, u heliocentričnom sistemu putanje planeta su relativno proste elipse oko Sunca, što je detaljno utvrdio slavni astronom Johannes Kepler (1571-1630) sa svojim čuvenim zakonima, na suprot komplikovanih putanja planeta (osnovno značenje reči planeta je da je to zvezda lualica) definisanih precizno matematički u geocentričnom sistemu od strane poznatog Aleksandrijskog astronoma, matematičara i geografa Klaudija Ptolomeja iz drugog veka naš nove ere posle Hrista u njegovoj knjizi *Megale syntaxis*, koja je takodje poznata pod imenom *Almagest*.

Ja sam otkrio kao student pre vise od 60 godina nedostatak, t.j. odsustvo definicije centra sopstvene gravitacije bilo kog posmatranog tela ili elementarne čestice kao tače u

kojoj je sopstveno gravitaciono polje jednako nuli. Ta tača – centar sopstvene gravitacije – postoji i može da se odredi u principu za svako telo, uključujući naravno i sve planete i zvezde. Ta tačka – centar sopstvene gravitacije – nikada se ne poklapa sa centrom mase tog tela izuzev u slučaju absolutne simetrije posmatranog tela, a absolutna simetrija nekog tela, pogotovu nebeskih tela, planeta i zvezda ne postoji u prirodi. Tvorac teorije gravitacije Sir Isaac Newton (1642-1727) nije shvatio niti definisao centar sopstvene gravitacije, i samo se ograničio na centar mase, i do dan danas ta tačka, centar sopstvene gravitacije, nije priznata niti prihvaćena u vladajućoj nauci kao važna tačka svakog masenog tela, uključujući naravno i elementarne čestice.

Centar mase nekog tela je precizno definisan u svakom udžbeniku fizike i mehanike i identičan je sa tzv. težištem tog tela u uniformom spoljnom gravitacionom polju. Ali da ponovim, centar sopstvene gravitacije nekog posmatranog tela, kao tačke u kojoj je sopstveno gravitaciono polje jednako nuli, nije definisan bilo gde u naučnoj literaturi do sada. A moji brojni naučni radovi koji razmatraju taj problem fizike i njegove dalekosežne posledice odbijeni su da budu štampani bez ikakvih argumenata izuzev da su “neprikladni” od strane svih meni poznatih i dostupnih naučnih časopisa širom sveta, kojih je tako mnogo da bi bili citirani imenom, uključujući naravno i domaće institucije kao sto su Srpska akademija nauka i umetnosti, Institut fizike, Geomagnetni zavod i tehnički fakulteti Beogradskog univerziteta. A Univerzitet Novog Sada ponudio je da štampa neki moj naučni rad na Engleskom jeziku u monografiji posvećenoj Milutinu Milankoviću (1879-1958), ali su moji ponudjeni radovi ignorisani.

Geomagnetni zavod, posle eksperimenta početkom 2008 godine u Beogradskoj kancelariji tog Zavoda sa drvenom trouglasto formiranom iglicom koja zauzima isti pravac kao i magnetna igla običnog magnetnog kompasa, obećao je da prevede sve moje radove sa Engleskog jezika i štampa u ograničenom tiražu sa mojim predgovorom, ali obećanje nije ispunjeno, i taj Zavod mi duguje da plati za moje izgubljeno vreme pišući duži predgovor uzaludno. Matematički institut SANU prvo je prihvatio da moj gravitacioni eksperiment bude prikazan, pa je zatim otkazao prikazivanje tog eksperimenta. Taj eksperiment je prikazan u toku mog predavanja 22-XI-2007 na Mašinskom fakultetu u Beogradu uz obećanje štampanja mog rada, ali to obećanje je prekršeno od strane tadašnjeg dekana, koji je sada pomoćnik ministra za nauku! A Predsednik SANU, građevinski inženjer i profesor izgovara se da nije stručan i da nije u stanju da oceni moj rad “Magnetism as Manifestation of Gravitation”, koji je samo prosta analiza balansa nakačene drvene iglice u Zemljinom gravitacionom polju. A svaki student druge godine, koji polaže predmet Mehanika, morao bi da bude u stanju da sprovede tu analizu, a u protivnom, da bude oboren iz tog predmeta. Današnji “naučnici” su po svemu sudeći samo uski specijalisti, ili “učene nezalice” kako ih je nazvao veliki Španski filozof Jose Ortega y Gasset (1883-1955) u svojoj knjizi *Pobuna masa*.

Posledice preciznog definisanja centra sopstvene gravitacije i pomeraj koordinatnog početka geofizičkog koordinatnog sistema iz centra mase, u kojoj se tački danas u prihvaćenoj sadašnjoj nauci taj koordinatni početak pogrešno nalazi, u centar sopstvene gravitacije Zemlje – to je moja, t.j. Djurićeva celokupna naučna revolucija Kopernikanskog tipa - te posledice jesu zaista vrlo, vrlo dalekosežne. Odmah se dobija

moja teorija jedinstvenog polja sa neizbežnim ujedinjenjem gravitacije i elektromagnetizma sa simetričnim Maxwell-ovim (James Maxwell 1831-1879) jednačinama, a Zemljino konvencionalno magnetno polje je samo deo Zemljinog gravitacionog polja, pretežno dipolarni deo. Dalje, elementarne čestice moraju se definisati sa dve tačke, t.j. sa centrom mase i centrom sopstvene gravitacije kao objekti vrlo, vrlo malih ali konačnih dimenzija, ne kao tačkasti bezdimenzionalni objekti što je današnja usvojena ali pogrešna praksa. Kvarkovi, gluoni i ostale prateće kategorije, kao boja, čudnost, itd. postaju absolutno nepotrebni i logički absurdni. Kvarkovi su po rečima predlagača hipoteze kvarka nobelovca Murray Gell-Mann-a (1929-) nekako “inspirisani” nadrealističnim pisanijem James Joyce-a, (1882-1941) čiji je naslov *Finnegans Wake* (Finneganovo bdenje). A Nobelove nagrade za kvarkove i navodne dokaze postojanja tih kvarkova postaju totalno absurdne! Kakva farsa odnosno lakrdija u nauci!

Definicija elementarnih čestica sa dve tačke objašnjava postojanje magnetnog momenta, stvarno suštinskog masenog momenta neutrona, i to dalje vodi do logičnog modela jake interakcije i vrlo verovatno moguće efikasne kontrole fuzije kao izvora neograničene čiste energije. Ali vladari-moćnici današnje svetske nauke verovatno su posramljeni da više od 300 godina centar gravitacije nije otkriven i definisan, i oni ne žele ni da razmatraju te mogućnosti, pogotovu što to predlaže jedan Sloven, još gore, jedan Srbin, a ne Germanski Uebermensch ili pripadnik izabranog naroda, jer oni dogmatski ne žele da padnu do sada jako hvaljene “naučne” teorije, kao što su teorija relativiteta (specijalna i opšta), dinamo teorija porekla konvencionalnog Zemljinog magnetnog polja, koja teorija krši osnovni drugi zakon termodinamike, kao i odbacivanje hipoteze tamne materije, uz detaljnu reviziju teorije čestica i kvantne mehanike. Oni su u stanju da bezobzirno raspu milijarde i milijarde dolara na izgradnju nepotrebnog velikog sudarača hadrona (Large Hadron Collider), čije samo održavanje košta više milijardi dolara godišnje, a ja ne mogu da dobijem desetak miliona dolara za ubrzanje elektrona preko brzine svetlosti i eksperimente za moguću efikasnu kontrolu fuzije, a svi moji naučni radovi ostaju nepublikovani skoro 50 godina. Svi dosadašnji eksperimenti za efikasnu kontrolu fuzije za poslednjih 60 godina ostali su bezuspešni, ali moje naučne ideje su neprihvatljive za vlastodršce današnjih “prihvaćenih” teorija!

Kopernikanska naučna revolucija je spečavana spaljivanjem na lomači. Moje naučne radove je Dekan Tehničkog koledža (fakulteta) Univerziteta države New Mexico, gde sam ja predavao, nazvao “igra sa dečacima-skautima” uz diskriminaciju u promociji i plati, i za pokušaj moje naučne revolucije ja sam samo otpušten sa mog profesorskog položaja i stavljen u nevoljnu penziju 5-III-1976, pre više od 34 godina i proglašen antisemitom. Kakva sramota! Ja sam za vreme nacističke Nemačke okupacije Srbije kao gimnazijalac tri puta hapšen od strane gestapoa i specijalne okupatorske policije i držan sedmicama u logoru sa ispitivaljem i batinanjem zbog mog izrazitog antifašističkog stava i optužen kao saradnik Narodno-oslobodilačkog pokreta, što sam ja tajno i bio i popravio sam tajni mali radio predajnik tog pokreta i više radio prijemnika. Malo čudno, ali ja sam isteran bezrazložno sa Elektrotehničkog fakulteta Beogradskog univerziteta 1949 godine kao opozicionar. Izgleda mi da se istorija nauke zaista ponavlja, ali sa izvesnim manjim promenama, jer ja zaista nisam spaljen kao Giordano Bruno, nego samo nevoljno penzionisan, tj. eliminisan iz naučnih krugova, kao što je Galileo stavljen u doživotni

kućni zatvor. Ali iako sam u 86-oj godini života, ja sam još uvek aktivan u nauci i zainteresovan da se eksperimentalno uverim u tačnost mojih naučnih ideja i da potvrdim eksperimentalno granice tačnosti i primenljivosti moje teorije jedinstvenog polja, ili da je možda čak i preradim do izvesnih granica. Moj vrlo prost gravitacioni eksperiment je nesumnjivo potvrdio osnovnu tačnost moje teorije da je suštinski maseni momenat identičan magnetnom momentu sa prigodnom konstantom proporcionalnosti, i da su navodno “nepostojeći” magnetni monopoli, kako se pogrešno ali absolutno “tvrđi” u svim dosadašnjim udžbenicima fizike, u suštini svuda unaokolo prisutni maseni monopoli, tj. mase. Zaiteresovan čitalac može da pročita moje naučne radove i više detalja o mom životu i radu na mom Internet Site-u <http://jovandjuric.tripod.com>

Žalosno je i sramota je da je cela svetska naučna zajednica, korumpirana tako mnogo politikom sile i trkom za prestižem, ta zajednica je tako iracionalno suprotstavljena protiv mojih fundamentalnih naučnih eksperimentalnih i teorijskih rezultata, koji rezultati stvarno samo ispravljaju i kompletiraju klasičnu fiziku, naročito kompletirajući eksperimentalni rad Galileo Galilei-a i kompletirajući Newron-obvu teoriju gravitacije, a bez kojih rezultata progres nauke neće biti moguć.

Moram das pomenem na kraju ovog dokumenta, da su moja pisma raznim institucijama i rukovodiocima, uključujući President of the University of New Mexico i Rektor Beogradskog Univeziteta, sa našom (moja supruga i ja) ponudom dosta velike sume novca za stvaranje naše naučne fondacije za potstrek daljeg istraživanja mojih naučnih ideja, ili stvaranje fondacije za stipendiranje studenata posle naše smrti kao alternativa, ostala ignorisana, bez ikakvog odgovora.

Potpisao, Jovan Djurić

u Beogradu 03-X-2010